

«Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γάρ οίδασι τί ποιούσι» (Λουκ. 23,34) (Αρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσία](#)

(Προηγούμενη δημοσίευση)

Ο Ιησούς θέτει ξανά το Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης σε σωστά ερμηνευτικά πλαίσια και συνάμα μάς προτρέπει να προχωρήσουμε από τη σκιά του Νόμου στο Φως της Χάριτος του Θεού που είναι η αγάπη.

Ο Χριστιανισμός κάνοντας υπέρβαση του νόμου της ανταποδόσεως, προτείνει την αρχή της αγάπης προς τον πλησίον, της αμνησικακίας και της ανταποδόσεως καλού αντί κακού, της συγχώρεσης. Όπως λέγει και ο Άγιος Μάρκος ο Ασκητής, «εκείνος που πιστεύει στο Χριστό που μιλάει για ανταπόδοση, υποφέρει κάθε αδικία πρόθυμα, ανάλογα με την πίστη του». Ας μην ξεχνούμε, εξάλλου, αυτό που έγραψε ο Άγγλος ποιητής Alexander Pope τον 18ο αιώνα: «Το να σφάλεις είναι ανθρώπινο, το να συγχωρείς θεϊκό».

Η διδασκαλία του Ιησού για συγχώρεση και αγάπη δεν είναι απλά κάποια ηθική θεωρία αλλά ενυλώνεται και βιώνεται μέσα στη ζωή των Αγίων μας. Αυτή την υπέρ φύση κατάσταση βίωσαν οι άγιοι της Εκκλησίας οι οποίοι ενστερνίσθηκαν το λόγο του Ιησού για συγχώρεση και αγάπη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό του αγίου Διονυσίου του εν Ζακύνθω ο οποίος συγχώρεσε τον φονιά του αδελφού του.

Ο δολοφόνος αυτός ήταν ένας πληρωμένος φονιάς που σκότωσε τον αδελφό του Άγιου Διονυσίου, λόγω κάποιων οικογενειακών εχθροπραξιών. Ο δολοφόνος μετά τον φόνο κατέφυγε στα βουνά, για να αποφύγει την οργή των συγγενών του θύματος, ενώ ένα απόσπασμα στρατού τον κυνηγούσε. Μετά από λίγο έφτασε και στο Μοναστήρι όπου βρισκόταν ο Άγιος. Ο δολοφόνος, χωρίς να ξέρει την συγγένεια του Άγιου με το θύμα του φόνου, του ζήτησε να τον κρύψει. Ο Άγιος με ηρεμία ζήτησε να μάθει τον λόγο για τον οποίο τον κατεδίωκαν, και τότε αντιλήφθηκε ότι είχε μπροστά του και ζητούσε την προστασία του αυτός που είχε σκοτώσει τον αδελφό του. Συγκλονισμένος από τον θάνατο του αδελφού του συλλογίστηκε τα λόγια της συγχώρησης του Κυρίου επάνω στον Σταυρό προς τους σταυρωτές του. Έπειτα άπλωσε το χέρι του προς τον δολοφόνο και τον ευλόγησε συγχωρώντας τον. Μετά από λίγο έφτασε στο Μοναστήρι και το στρατιωτικό απόσπασμα. Ο Άγιος τότε είπε στο απόσπασμα πως δεν είχε δει τον δολοφόνο σε εκείνα τα μέρη. Αφού έφυγε το απόσπασμα ο Άγιος οδήγησε τον δολοφόνο στην πίσω εξώπορτα του Μοναστηριού, από όπου τον βοήθησε να διαφύγει με μια βάρκα. Ο Άγιος Διονύσιος δεν υπέπεσε στον πειρασμό να εκδικηθεί, αλλά ούτε και αναζήτησε την απονομή δικαιοσύνης σε κάποιο δικαστήριο, αλλά βίωσε αυτήν την υπέρλαμπρη θεοειδή κατάσταση της απονομής συγχώρεσης βιώνοντας τα συναισθήματα του Ιησού Χριστού ο οποίος κρεμάμενος επί του Σταυρού συγχώρεσε τούς από Αυτόν ευεργετηθέντες σταυρωτές Του: *«Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γάρ οίδασι τί ποιούσι»* (Λουκ. 23,34).

(Συνεχίζεται)